

kunne ikke tillægge den Forkastelse af den nævnte foreløbige Bevillingslov, som fandt Sted efter privat Initiativ i Folkethinget den 12te Oktober 1886, nogen Betydning.

Statsrevisorerne Høgsbro's og Hørup's Udtalelser give dem iøvrigt kun Anledning til at bemærke, at de, uden at ville indlade sig paa en Undersøgelse af den retslige Betydning af den i Landsthinget foregaaede Forhandling om Finantslovforlaget for 1886—87, dog maa fastholde, at de i dette Thing, foretagne Afstemninger ere en Tilfjendegivelse af Thingets Villie baade med Hensyn til Enkelthederne og til Vedtagelsen af en Finantslov for det kommende Aar i det Hele.

Hvad endvidere angaar Henvisningen til Folkethingets Opløsning den 8de Januar 1887, da skjønte de ikke, at den Forandring, der foregik ved det derefter den 28de Januar stedfundne Valg, var uvæsentlig.

Som Følge heraf indstille Dinesen og Dresing det afslagne Statsregnskab for Finantsaaret 1886—87 til Godkjendelse."

Udvalgets Flertal (Høst, Suel, Kayser og Kump) kan ganske tiltræde den sidst anførte Betragtning. Da vi derhos ved at gennemgaa Betænkningen ikke have fundet Anledning til at foreslaa, at der til Regnskabets Godkjendelse knyttes særlige Forbehold eller Udtalelser, tillade vi os at indstille, at Forslag til Beslutning affattes som af de Herrer Dinesen og Dresing foreslaaet.

Mindretallet (Th. Nielsen) finder foreløbige Finantslove stridende baade mod Grundlovens Forudsætninger og mod dens Ord. Efter Grundlovens § 25 kan der vel udstedes foreløbige Love, men der tilføjes udtrykkelig, at de ikke maa stride mod Grundloven. Foreløbige Finantslove staa efter Mindretallets Opfattelse i bestemt Strid med Grundlovens § 49. Denne Opfattelse finder Mindretallet godkendt ved de Udtalelser,

Udvalgenes Betænkninger,

der ere fremkomne baade paa den grundlovgivende Rigsforsamling og mange Gange siden efter fra bethdelige Politikere saavel som ved Forhandlingerne i Anledning af Grundlovsforandringen i 1866. Man tør anse disse Udtalelser for saa vel kjendte, at der ikke er Grund til paany at optrykke dem. Mindretallet kan heller ikke skjønne, at Statsrevisorerne Dinesen og Dresing eller nærværende Udvalgs Flertal har forsøgt at føre noget Bevis for, at foreløbige Finantslove ere i Overensstemmelse med Grundloven, og man finder derfor kun Anledning til at minde om de derom tidligere førte Forhandlinger, idet man iøvrigt henviser til Statsrevisorerne Høgsbro's og Hørup's Bemærkninger til Statsregnskabet og indstiller, at det for Finantsaaret 1886—87 afslagne Statsregnskab kan ikke passere. Under saadanne Omstændigheder er der ikke for Mindretallet tilstrækkelig Grund til at komme ind paa det afslagne Statsregnskabs Enkeltheder, og man skal kun berøre et Par enkelte Forhold, af hvilke i det Mindste det ene staar i Forbindelse med Sagen i sin Almindelighed. Af Bemærkningerne fra forskellige Steder i Statsrevisorernes Betænkning ses det, at den foreløbige Finantslov er bleven ændret i Hensindhold til Forslag og Afstemninger i Landsthinget. Da Mindretallet anser den Behandling af Forslag til Finantslov for 1886—87, som fandt Sted i Landsthinget i Begyndelsen af 1886, for retslig ugyldig, kunne disse Afstemninger efter Mindretallets Mening ikke i mindste Maade berettige Ministeriet til at lægge den til Grund ved det foreløbige Budgets Affattelse. Mindretallet henviser iøvrigt i denne Sag til Landsthingsprotokollen for 1885—86, Sp. 402—05.

I følge § 3, 4. d. ses det, at Mellemregningen med Kolonialkassen i Vestindien er stegen fra 2,375,895 Kr. 51 Ø. til 2,766,421 Kr. 35 Ø. Mindretallet henviser for dette Punkts Vedkommende til Statsrevisorernes Betænkning Side 37 og til Udvalgets Bemærkninger i Fjor, Till. B., S. 29.